

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקהלת ציון

פְּרֻשֶׁת שְׁמִינִי - מִי הָאִשָּׁם

"וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל אֱהֱל מוֹעֵד"

(ויקרא ט', כ"ג)

האשמה על האחר.

הלל הזקן אומר (סוכה נ"ג ע"א): "אם אני כאן- הכל כאן". אם אני רוצה לשאוף שכל העולם יתקן, עלי לדאוג בראש ובראשונה ש'אני' אהיה כאן.

ביאור הדברים, אם אני אדאג לתיקון עצמי יש סיכוי שגם הכל יתוקן. אבל "אם אין אני כאן"- אם אצפה שאחרים יעשו את המלאכה במקומי, "מי כאן"?

מכאן עלינו ללמוד לימוד גדול. עלינו להתעורר ולדאוג בכל צרה שמא "ידינו לא שפכו את הדם הזה" (דברים כ"א, ז).

עלינו לחשוש שאם לא היינו חוטאים- הצרה על הכלל לא היתה באה. גם אם אנחנו רואים אנשים אחרים שחוטאים, צריך להיזהר לא לתלות את האשמה בהם.

יתכן ש"שלי גדול משלהם". אנחנו לא יודעים מה חומרת העבירה ולכן יתכן כי "בְּשֵׁלִי הַסֵּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה" (יונה א', י"ב).

לכן על האדם לעשות חשבון נפש ולתקן את מעשיו ולא יטיל את האשמה חלילה על האחר. יהי רצון שנזכה תמיד לעשות חשבון נפש ונשוב בתשובה שלימה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

שמיני

ע"ה	כנסת לבת	צאת לבת	יבוי חם
י"ט	18: 26	19: 38	20: 25
כ"א	18: 44	19: 37	20: 22
מ"ב	18: 46	19: 39	20: 24
כ"ג	18: 45	19: 38	20: 23

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימ בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל הענינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה אנאל חביבה בת שולמית לאה בת תמר מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימ בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית שירא בת שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרוור בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנט רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעיה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

רש"י הקדוש מפרש על הפסוק: "וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל אֱהֱל מוֹעֵד" (ויקרא ט', כ"ג)- "כיוון שראה אהרון שקרבו כל הקרבנות ונעשו כל המעשים ולא ירדה שכינה לישראל, היה מצטער ואומר: "יודע אני, שכנס הקדוש ברוך הוא עלי, ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל!"

אמר לו למשה: 'משה אחי, כך עשית לי, שנכנסתי והתביישתי?' מיד נכנס משה עימו וביקשו רחמים וירדה שכינה לישראל."

מעשיו של אהרון מנוגדים לטבע האדם. בנוהג שבעולם כאשר צרה באה על האדם, במקום להאשים את עצמו בכך, הוא תולה את סירחוננו באחרים ומוצא את מי להאשים.

אם האדם מתנהג כך בצרתו הפרטית קל וחומר בצרות הכלל שבהם אנשים רבים שותפים לאותה צרה. שם קל יותר להאשים את האחר בכך ולא את עצמו.

אהרון יכל לתלות את העובדה שלא ירדה שכינה לישראל באנשים אחרים. הרי היו שם אנשים שחטאו בחטא העגל! למרות זאת הוא לוקח את האשמה על עצמו.

בגמרא בתענית (ע' פ"ב) מובא כי כאשר יש חלילה צרה על הרבים, גוזרים על הציבור תענית ומוציאים את התיבה לרחובה של עיר כדי שיתביישו מעוונותיהם.

המטרה היא שכל אחד יתלה את הצרה בעצמו. ימשמש ויפשפש במעשיו. יחזור בתשובה ממעשיו הרעים ולא יטיל את

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – ארבע פרשיות- החדש

מה עניינה של פרשת החודש?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

בפרשת החודש (שמות פרק יב פסוקים א-כ) רמזים ענייני קידוש החודש וכן שחודש ניסן הוא ראשון לחודשי השנה. על פי הדרש מופיעים בפרשה גם ענייני קידוש החודש. מפורטים בה דיני קרבן פסח, וכן ציוויים לגבי חג הפסח. הקריאה בנוסף באה להזכיר לנו כי חודש ניסן בפתח או הגיע, ולכן עלינו להתכונן לקראת חג הפסח.

משה רבינו חנך את המשכן בראש חודש ניסן, כמו שכתוב בתורה בפרשת שמות: "וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַיּוֹם הַמֵּשְׁכָּן" (שמות מ', י"ז).

קריאה זו נעשית בשבת שסמוכה לראש חודש ניסן או בשבת אם ראש חודש ניסן חל בשבת.

בשבת פרשת החודש מוציאים בד"כ שני ספרי תורה. בספר התורה הראשון קוראים את פרשת השבוע. בספר התורה השני קוראים את פרשת החודש. אם באותה שבת חל ראש חודש ניסן, מוציאים שלושה ספרי תורה. בספר התורה הראשון קוראים את פרשת השבוע, בספר התורה השני קוראים את הקריאה של ראש חודש ובספר התורה השלישי את פרשת החודש.

מפטירים בנבואת יחזקאל. לשיטת הספרדים מתחילים ב-"כֹּה אָמַר ה'... בְּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פֶּרֶךְ בֶּקֶר תָּמִים וְחִטָּאת אֶת הַמִּקְדָּשׁ" (יחזקאל מ"ה, י"ח). ההפטרה עוסקת בדיני חג הפסח ובחנכת בית המקדש העתידי שהנביא מתנבא וכן על הנשיא אשר יקריב קורבנות בבית-המקדש השלישי. לאחר שקראנו בפרשה על תחילת הולדתו של עם ישראל, שהרי עם יציאת העבריים ממצריים הפכנו לעם ישראל. ההפטרה מרחיבה לגבי הגאולה העתידית.

לשיטת האשכנזים, מתחילים שני פסוקים לפני כן. הפסוקים עוסקים בנשיא ישראל, כבודו ותפקידיו.

הצלה מדבר אסור

להלן סיפור המעובד מתוך העלון 'טיב הקהילה'. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו כי כאשר האדם רוצה להציל את האחר מדבר אסור- מלמעלה יזכה לסייעתא דשמיא. להלן הסיפור מפי בעל-המעשה ר' ג.ש.א: נסענו לחופשה כאשר לקבוצה שלנו הצטרף מדריך אישי. התחייבנו שכל הוצאות המדריך יהיו מוטלות עלינו. משמעות הדברים שאם ירצה לאכול- יהיה עלינו לרכוש עבורו וגם את מקום השינה יהיה עלינו לשלם עבורו.

לשמחתנו המדריך שקיבלנו היה יהודי. אבל הוא נולד במקום שבו לא למדו אותו על התורה הקדושה והמצוות עליהם הצטוונו. באחד הימים נשארתי אני לבדי עם המדריך כאשר שאר חברי הקבוצה התפזרו להם. המדריך ביקש שאקנה לו לחמניה עם נקניק מהחנות שלידינו.

לא ידעתי כיצד לנהוג, מדובר במדריך יהודי, אומנם תינוק שנשבה, אבל איך אני יכול להאכיל יהודי בטרופות? אם אומר לו שאסור ואנסה להסביר לו את משמעות הדברים - הוא לא ישמע לי. אם לא אקנה לו- הוא יקנה את הלחמנייה עם הנקניק עבור עצמו ולא יהיה נעים בכלל, כיוון שהתחייבנו שכל ההוצאות יהיו עלינו.

התפללתי תפילה חרישית שבורא עולם יציל אותי מהמבוכה אליה נקלעתי. לבינתיים ניגשתי לחנות כאילו לקנות לו, אבל באמת קיוויתי שבינתיים יופיע אחד מחברי הקבוצה הבוגרים שידעו כיצד לחמוק בצורה מכובדת מהמצב המביך. שאלתי את המוכר: "כמה עולה לחמנייה עם נקניקיה?" הוא השיב כי יש כעת הפסקת חשמל ולכן הם לא יכולים למכור דבר עד שתסודר הבעיה, כי אין להם דרך לגבות את התשלום.

עוד הוסיף כמשיח לפי תומו שבחמש שנות עבודתו באתר מעולם לא הייתה הפסקת חשמל ואם היתה אז תוך פחות מדקה, כי גנרטורים מיוחדים נכנסו לפעולה. בינתיים התחילה סערה להשתולל בחוץ וערפל כבד התקרב לגובה ההר. המדריך הורה לנו למחר לרכבל שמוריד אנשים מההר, כי בעוד כמה דקות כבר לא נוכל לרדת מחמת הערפל הכבד.

שחררתי אנחת רווחה שבקעה ממני לאור נס ההצלה שלי מהניסיון של רכישה, חלילה, דבר טריפה על ידי או מהכסף שהייתי נאלץ לתת לו ביד. זימרתי את המזמור לתודה לבורא, שהציל אותי מעל לדרך הטבע. ברור לי מעל לכל ספק, שכל הפסקת החשמל בליווי הערפל הכבד לא היתה אלא כדי להציל אותי ואת המדריך מדבר הטרפה. למדתי עד כמה ה' משגיח ומאזין אף לתפילה החרישית של יהודי אי שם בהרים שקורא לו לעזרה באמת.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הרב שמואל הלוי קלין זצ"ל

הגאון הרב שמואל הלוי קלין (קולין) זצ"ל - נולד בשנת ה'תפ"ד (1724) בקלין (צ'כיה). משפחתו מצד אביו מיוחסת לגאונים הצדיקים ר' נתן נטע שפירא מקרקוב (מח"ס 'מגלה עמוקות') ור' מנחם מנדל קרוכמל ('צמח צדק'). משפחתו מצד אמו מיוחסת לצאצאי המהר"ל מפראג ולגאון רבי גרשון אשכנזי ('עבודת הגרשוני'). כשהיה כבן עשר שנים כבר כתב חידושי תורה. בנערותו נשלח ללמוד בבוסקוביץ (במוראביה).

לאחר נישואיו נותר ללמוד בישיבה זו. בהמשך הקים ישיבה ועמד בראשה. **בתפקיד זה שימש במשך כשישים שנים!** כאשר אשתו עסקה במסחר כדי לפרנס. במשך תקופה זו זכה והעמיד אלפי תלמידים. על אף שקיבל הצעות רבנות מקהילות יהודיות חשובות: רבנות פראג (לפני ה'נודע ביהודה' - ר' יחזקאל לנדא), רבנות אובן (לפני מהר"ם מינץ) ורבנות פרשבורג (לאחר פטירת מהר"ם ברבי) אבל רבינו סירב להצעות.

שקידתו בתורה הייתה מופלאה. כל רגע ניצל ללימוד. סגפנותו נודעה ברבים. הירבה לצום. תחת בגדיו לבש במשך קרוב לחמישים שנה 'שק של שיער'. ידוע בתפילותיו שהיה שופך דמעות וליבו נשבר בקרבו. רבים פנו אליו ונושעו. הירבה במעשה הצדקה וטרח רבות לדאוג לצורכי נישואיהם ומגוריהם של יתומים ויתומות ומשפחות עניות.

הקים קרן מיוחדת לחולים עבור הוצאות הרופאים ותרופות. נהג לבקר בעצמו את החולים פעמיים ביום. הקים קרן לשכר המלמדים וע"י זה שיפר את מערכת החינוך.

נפטר בא' ניסן ה'תקס"ו (1806). ציונו בבוסקוביץ. חי כ-82 שנים.

אביו: ר' נתן נטע. **מרבתי:** ר' אריה יהודה לייב (אב"ד בוסקוביץ מח"ס פרי גינוסר). **מתלמידי:** ר' נתן אדלר מפרנקפורט, ר' משה סופר מפרשבורג (ה'חתם סופר'). שלושת בניו, ר' בנימין וואלף, ר' יעקב ור' יהודה. **אשתו:** מרת לעלקלה (בת ר' משה בהרב בן ר' אריה יהודה לייב - נישא בשנת ה'תצ"ח 1738 לערך). **ילדיו:** שלושה בנים ושתי בנות. הבכור - ר' בנימין זאב וולף בוסקוביץ (אב"ד פרויסטיץ ומח"ס 'סדר משנה' על משנה תורה לרמב"ם), ר' יעקב ור' יהודה. **חתנו:** ר' דוד באסקאוויטץ (מקהילת אובן ישן). **מספרי:** **ימחצית השקל** - על ש"ע הלכות מליחה, נידה. ש"ע אבן העזר, פירוש על ה'מגן אברהם' (ר' אברהם אבלי הלוי גומבינר), על מסכתות עירובין, בבא בתרא, עבודה זרה ונדריים. פירוש על ספר בראשית, דרשות.

על מידת האמת של רבינו מסופר מעשה מופלא: היה זה בתקופה בה הגויים ניסו בכל כוחם להעליל עלילות דם על היהודים כאילו הם צריכים דם עבור הכנת המצות לחג הפסח. הם העלילו כי לשם כך היהודים שוחטים ילד גוי ומוהלים את דמו בבצק המצות. גם בעירו של רבינו שררה אווירת מתח בין היהודים והגויים. באוויר ריחף כל העת החשש מעלילת דם קרבה.

רבינו החליט שהוא מנצל את קשריו עם מושל המחוז. בשיחה איתו הסביר כי כל עלילות הדם הן שקריות וכי עם ישראל מלבד שהוא מוזהר על 'לא תרצח' ובנוסף מוזהר שלא לאכול דם. לכן אין כל אמת בעלילה המרושעת כי העם היהודי שוחט ילדי גויים לצורך אפיית המצות. המושל השתכנע מכנות דבריו של הגאון זצ"ל והבטיח לו כי על כל צרה שלא תבוא הוא יגן על היהודים מפני עלילה כזו.

סמוך לחג הפסח נמצאה גופת ילד גוי וסכין. העיר נעשתה כמקרה. הגויים תאבי דמם של היהודים עמדו בפתח רחוב היהודים לכלות בהם את זעמם. המושל קיים את הבטחתו ושלח את חייליו כדי להגן עליהם מפני חמת זעמם של הגויים. חקירת הרצח התחילה. התברר כי הסכין שנמצאה ליד גופתו של הילד שכנראה שימשה את הרוצחים היא שייכת לרבינו. שמחת הגויים הייתה שלמה. רבם של היהודים נתפס על חם. רבינו נלקח לבית הכלא. לא הועילו לו כל קשריו עם המושל. המושל בעצמו כעס עליו מאוד על שהערים עליו בהעמדת פני צדיק ותמים ובסופו של דבר הרצח נעשה ע"י הסכין שלו.

תלמידיו שכרו לשירותי ההגנה במשפטו את שירותיו של עו"ד גדול מאוד. העו"ד נפגש עם רבינו לקראת המשפט, בפגישה זו העו"ד הציע לכפור בעובדה שהסכין שייכת לו כי לעת עתה אין לתביעה כל ראיה כי הסכין שייכת לרב. למרבה פליאתו של עורך הדין, רבינו לא הסכים לבקשתו וענה לו: "היו לא תהיה, אני לא אוציא דבר שקר מפי, אני אודה שהסכין שייכת לי, אבל אני לא רצחתי את הילד וגם אני לא יודע מי רצח אותו". עורך הדין ראה שהגאון זצ"ל לא משתף עמו פעולה בהליך ההגנה ולכן לא רצה לייצג את רבינו במשפט.

גם ניסיונות השכנוע של ראשי הקהילה לא הועילו. רבינו נשאר בשלו: "אני לא אוציא דבר שקר מפי". הגיע זמן המשפט. כבר בתחילתו השופט שאל את הרב: "האם אתה מודה שהסכין הזו שלך?" - "כן", הרב ענה. לשמע התשובה השופט פנה אליו ואמר: "אתה יודע כי אין כל עדות שאכן הסכין הייתה שלך ולכן אתה יכול לכפור בעובדה זו, האם בכל אופן אתה מודה שהסכין שלך?". שוב רבינו ענה לו בבטחה: "כן, הסכין אכן שלי, אבל אני לא רצחתי את הילד וגם אין לי מושג מי רצח אותו!".

דברי הרב הרשימו את השופט. הוא פנה לתביעה בטענה כי הוא רואה לנכון להאמין לנאשם ולזכות אותו, כי אם היה שקרן והוא אכן ביצע את הרצח, מדוע לא שיקר שהסכין לא שלו: "הרי הוא יכל להיפטר מכל התביעה, מדובר באיש אמת, אני מאמין לו כי הוא לא רצח את הילד. התובע עמד וטען כי יש לו עד שמוכן להעיד שהסכין שייכת לרב ולכן הרב לא היה יכול לשקר.

העד עלה לדוכן העדים והשופט שאל: "האם ראית פעם את הסכין הזו?" - "לא", העד ענה, "אבל שימשתי בעבר כמשרת בבית הרב. אני מכיר את כל הסכינים שהיו בביתו. בידי סימן מובהק כי גם סכין זו היא מסכיניו. בכל סכיני הרב יש חריץ דק בראשו". השופט ציווה להביא אליו את הסכין, ואכן כך היה, גם בראש סכין זו יש חריץ דק. "מה בפירך?", השופט שאל את הרב. רבינו ענה בנחרצות "אכן הסכין שלי, אבל אם עד עכשיו לא ידעתי מי הרוצח, עכשיו אני כבר יודע מיהו, הרוצח הוא לא אחר מהעד המעיד לרעתי!". פני העד חפו והוא התמוטט על מקומו והודה במעשה הרצח.

רבינו הסביר לשופט ולכל הנוכחים את ראייתו הברורה: "בואו לביתי וראו כי בכל הסכינים שלי אין כל חריץ. רק בסכין הזו ששימשה את הרוצח יש חריץ, אם כן כיצד העד ידע על כך? הרי הוא אמר כי מעודו לא את הסכין, אין זאת אלא כי הוא הרוצח ולכן הכיר את הסכין היטב". רבינו שוחרר מהכלא וליהודים הייתה הרוחה. הכל ראו והבינו כי דווקא דברי האמת הם שהובילו לחשיפת הרוצח.

כְּשָׁרוֹת הַמְּאָכְלִים

כשהגיע לשכונת התקווה מר עייש שאל היכן נמצאת הקצבייה שאותה הוא מחפש.

כל מי שהוא שאל פחד לומר לו לאן לנסוע. לבסוף מצא את האטליז ונכנס פנימה. איש גדול ממדים ורחב מאוד יצא לקראתו ושאל לסיבת בואו.

מר עייש אמר כי אתמול רעייתו ערכה קניות בחנותו וקנתה כמות גדולה מאוד של בשר. המוכר גס הרוח השיב: "כן, אני זוכר. מה הבעיה?"

"אני רק רוצה לראות את תעודת הכשרות של האטליז שברשותך", אמר. המוכר גס הרוח שמע את מבוקשו והתחיל לצעוק בקול, לגדף ולאיים.

מר עייש לא נרתע ואמר: "אני לא רוצה ממך את הכסף בחזרה. את הבשר הטרף שמכרת לאשתי אני אשליך לפח. אבל איך אתה מעז למכור בשר טרף ולהכשיל יהודים רבים באכילת מאכלות אסורים?!"

"הרי במוקדם או במאוחר כמו כל אדם על פני האדמה תיפטר מהעולם. אתה תגיע לשמיים ושם תיתן את הדין על כל מה שעשית. למכור בשר טרף ליהודים זהו חטא גדול מאוד!". מר עייש אמר את דבריו ושב לביתו. למרות ההוצאה הכספית הכפולה רכש בשר משובח וכשר ממקום עם תעודת כשרות מוסמכת.

כעבור שלוש שנים מר מתי עייש הוזמן לשמחת בר-מצווה של חבר קרוב. באמצע המסיבה ניגש אליו יהודי עם זקן לבן וארוך ונתן לו טפיחה קלה על הגב.

מר עייש כמעט עף מעוצמת המכה. הוא הביט ביהודי, בירך אותו לשלום ושאל: "מי אתה?" - "אתה לא זוכר אותי?" - "היהודי שאל. מר עייש השיב בשלילה. היהודי אמר: "אתה הצלת את הנשמה שלי. לפני כשלוש שנים מכרתי לאשתך בשר טרף בכמות גדולה במחיר נמוך".

"אין לי מושג איך ידעת שהבשר טרף. הגעת אלי לאטליז. כולם פוחדים ממני. אבל אתה העזת ואמרת לי מילים שחדרו לליבי. הדברים התפשטו בכל גופי כמו ארס של נחש והמסו לי את כל שכבות הטומאה".

"דברייך עשו עליי רושם רב כי לא ביקשת את הכסף בחזרה, אלא רק להעמיד אותי במקום. בזכותך התחזקתי. היום בזכותך אני יהודי כשר".

מר עייש חיבק אותו, בירך אותו ושאל: "איך העזת בעברך למכור בשר טרף ליהודים?" - "בגלל בצע כסף", היהודי השיב, "אבל הרב שלי תמיד אומר שאין דבר העומד בפני התשובה".

(הסיפור המופלא מעובד מתוך 'משכן שילה')

הרה"ג אילן גוזל סיפר על יהודי יקר וצדיק מהעיר אשדוד בשם מר מתי עייש. הוא ורעייתו הזמינו לחג את משפחתם הרחבה. לשם כך ערכו רשימת קניות. חלק נכבד ממנה הוקדש לבשר מכל הסוגים - עופות, פרגיות וכמובן בשר בקר מכל המספרים שהוא חלק משמעותי מהתפריט לסעודות החג.

למחרת מר מתי עייש הבחין שאשתו מגיעה הביתה ובידיה שקיות רבות. הוא שאל מה היא קנתה? היא ענתה שהיא נסעה לשכונת התקווה בתל אביב, נכנסה לקצבייה וראתה שיש שם מבצעים רבים, לכן היא קנתה בשר מכל הסוגים במחיר זול במיוחד.

מר עייש ראה את תכולת השקיות. כמות הבשר שרעייתו רכשה יכולה להספיק לכמה חגים. "את כל הבשר הזה קנית במחיר מבצע?", שאל בתמיהה.

רעייתו הנהנה בראשה בהסכמה. "מה הכשרות של הבשר?" - "הרעה ענתה: "המוכר אמר, שהכול בהשגחת הבד"ץ. קניתי את כל מה שהיה במבצע וגם יותר כי זה ממש השתלם".

ליבו של אדון עייש לא בישר לו טובות, למרות שהמוכר אמר שהכל בכשרות מהודרת. הוא התחיל למלוח את הבשר בעצמו ולהכשיר אותו לבישול ולצלייה.

במשך כל הלילה עבד מר עייש במטבח והכשיר את הבשר. בשעה ארבע לפנות בוקר הכין לעצמו כוס קפה בסיפוק. הוא הביט בשעונו והבין שנותרו עוד שעתיים עד תפילת שחרית במניין ותיקין.

הוא החליט לנוח קצת בחדרו. לפני שקם מהכיסא הביט בשתי תמונות הענק התלויות אצלו בסלון. תמונה אחת של הצדיק רבי משה אהרון פינטו זצוק"ל והתמונה השנייה של הצדיק רבי מאיר אביחצירא הבבא מאיר זצוק"ל.

"רבי משה אהרון והבבא מאיר", אדון עייש אמר, "תתפללו בשבילי לפני ריבון העולמים, כדי שלא תבוא תקלה חלילה על ידי. אם הבשר לא מספיק כשר - שבורא עולם ימנע ממני להגיש אותו לאורחים".

כססיים את תפילתו הוא חשש שהוא ירדם ויפסיד את תפילת וותיקין לכן הוא ישב על הכיסא. העייפות היתה עצומה. לאחר דקות ספורות הוא נרדם על הכיסא.

בחלומו הוא רואה שני הצדיקים מביטים בו ואומרים לו בקול: "העוף חנוק, העוף חנוק". מר עייש התעורר בבהלה. הוא הבין שמשמיים מזהירים אותו.

בבוקר שאל את רעייתו: "מאיזה קצבייה קנית את הבשר?" - הוא התניע את רכבו ונסע לעבר שכונת התקווה בתל אביב.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל ולד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רגינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מלך בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרתה ז"ל פיבי מלכה בת מזלי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה נעמי בת כתום ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה אלואר בן פרידה ז"ל משה בן רוזה ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה מאיר בן נעמי ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה סעידה בת תופחה ע"ה הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קסאנש בת דגיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל שפרה בת פסיה ע"ה